

OPEN BANKING API

This image shows a severely damaged page from a document. The paper is heavily stained with reddish-brown liquid, particularly along the left edge and bottom. There are numerous dark, irregular smudges and areas where the ink has been washed away or obscured by the stain. A large, faint rectangular stamp is visible in the center-left area, though its details are not legible. The overall appearance is one of damage, possibly from water or another liquid.

полагајуће покланија, (...) дѣљ. и вѣры на б(ог)а ...; прекид на л. 242δ, у Јев 9,10: тѣла і(ко)ꙗх(ристо)ва єд(...);
ни кръвни козлеј и юнчеј, наставак на л. 237а, у Јев 10,10: тѣла і(ко)ꙗх(ристо)ва єд(...).

Мариналије и зајиси

Редакторске исправке (обично испуштени слогови), унутар текста; богослужбеним формулама (унутар текста или на маргинама), „живе“ ознаке (на горњој маргини); и бројеви зачела (на спољној маргини);

1а: плавом бојицом број 787;

испод, црвени отисак печата са легендом: V PRAZE;

166δ: се же и събота по просвѣ;

248δ: отисак печата с л. 1а;

изнад, хемијском оловком, инвентарни број: II-2420/81.

Изабрана лишерашура

Dragoun 2011, 73-74, бр. 16 (аутори овог описа: Michal Dragoun, Václav Čermák).

10

IX F 1 (Š)

ЖИТИЈЕ СВЕТОГ СИМЕОНА ОД ДОМЕНТИЈАНА
1780.

Кодиколошки ојис

Папир, л. (II) + 78 + (1), 220 × 177 мм, текст 197 × 150 мм, 18–19 редова. Листови 74δ–78δ су неисписани. На л. 78а налепљен је дволист папира са Димитровим преписом Доментијановог записа из Житија св. Симеона.

Повез

Картонски повез.

Време настанка

Према сведочанству митрополита Стефана Стратимировића са л. (I)δ, ово је 1780. преписао монах Теодосије у манастиру Хиландару.

Писмо и језик

Писмо је грађанска ћирилица. Језик је рускословенски са рускословенским правописом. Срећу се примери писања и уместо ј (пребивајуће).

Сликани украс

Рукопис је писан црним мастилом. Орнаментике нема.

Садржина

Житије свећеног Симеона од Доментијана, у целини, са Доментијановим колофоном на л. 73а-74а.

2а-74а: житије св. Симеона од Доментијана: Житије и живот преподобног Феодосија Охридског (а)шего Симеона српског новаго мјероточца и великаго чудотворца. Помышлају дјело сје велико и преславно ...

Маркиналије и зайси

(I)a: прва белешка митрополита Стефана Стратимировића, из 1803: Јако въ сје врема въ и(о)н(а)стыре Хиландарѣ горѣ помланутомъ Феодосију подобнѣништи, и честностю житија, и наслѣдемъ званїа, и забавленїемъ въ чтенїи, и писании Јеромонахъ и Пронгутменъ Леонтиј (поставитељ Гроба Господња) родомъ изъ Далмацији, постригои Хиландарецъ; иконијъ благоподражаемыи образъ цѣлаго своего добродѣтелнаго житија поведенїемъ; Старъ үже близъ до 60. лѣтъ возраста и мыи. именано въ Карловцѣ 10 Септемврија 803 года Стефан Стратимировичъ. т. р.;

испод: Шафарикова напомена (Haec in separato folio descripta, Msto Carlovicensi imposita sunt. P. J. Sch.);

(I)b: друга белешка митрополита Стефана Стратимировића, такође из 1803: Сен Рукописъ, и иини многи въ сје врема ицъ и(о)н(а)стыре Хиландара светој Афонскуја Гори приносилыи, писаны быша рѣкою Еклисіарха, и иконама Феодосија, Срблына, въ и(о)н(а)стыре Хиландарѣ поживша преко 40 лѣтъ и умрла лето 796-798 год. Сен Честныи Јеромонахъ родилася въ Кесарии т.е: въ Славонији, недалеко отъ моря, въ манастиру Пакратија Епархији; Имыи въ С. Крещеныи имена Фома постриженъ изъ манастира Хиландарѣ, и цѣлое време животи свога трудинася о службѣ црковнои, и писао је за Гробовију. от кого вси да нынѣ тамо живеши и нѣчто писати могущији Калграфији, азанїа и Калїграфију научиша. Сказа ми сје о(тъ)цијь Архимандритъ и(о)н(а)стыра Видоја Јеремијевини сѹщаго, Кирь Јосениј (Гаговић) сего 803 год, въ путешествији своемъ въ Русију, и некој време զа в нась находишина; Иже тогожъ и(о)н(а)стыра Хиландара Пронгутменъ и окончъ сихъ и(о)н(а)стыреи шеновитељ есть, и дважди поставитељ Гроба Господња: Равнъ же и следующее сказующе записахъ;

испод: Шафарикова напомена (Testimonium de Monacho Theodosio. Nota);

(II)a: Шафариков власнички потпис (Pawel Josef Šafařík m. p.);

1а: запис подударан оном на почетку тзв. Карловачког рукописа (Библиотека Српске патријаршије 89) – *Во славх ё(вла)тыа јединосѹшныя, жијотвориашїа, и нерадљивыя тро(ни)цы, ј(тъ)ца, и ё(ы)на, и ё(вла)таго Ј(оу)ха, Бл(а)гословенїемъ ё(вла)щеннаго Собора и всего во Хр(и)стѣ Братства, ё(вла)тыа и ё(вла)шенныя, Ц(а)рскїа и Патрїаршескїа, ё(вла)товведенскїа Б(о)гоматернија обитељи, и великија Ставропїгїалныја чудотворната Лавра Славено-Сербенїа, Монастыри Хиландара: преписаса с подлиннаго сїа Ј(х)шеполезнаја Књига житїја ё(вла)тыхъ просветитељи Србскихъ, Пр[е]п[о]д[о]бнаго Симеона Мироточца, и ё(вла)ти-тела Саввы чудотворца. Возражденїемъ, Настојаниемъ, и всакимъ тиражијемъ], њго Пре(ч)ти-ности Господина отца Тимофеја Јовановића, тојажде ё(вла)тыа обитељи многојаслуженаго Пронгумена, во ё(вла)тѣи Горђа афонстен, в' м(о)н(а)стырѣ Хиландарѣ, в' лѣто Мировитїа, Ђспи (=7288). јт р(о)ждъства же по Плоти Б(о)га Слова, Јұп (=1780). Јзлїа ќї (=28);*

1б: Шафарикова белешка из 1829, на латинском;

2а: Шафарикова белешка, испод заглавља, о Карловачком рукопису као пре-длошку (E Manuscr. Carlov. infol. – Fol. 117v. usque 174v.).

Изабрана литература

Vašica, Vajs 1957, 206–207, бр. 105.

11

IX F 7 (§ 25)

ЖИТИЈА СВЕТОГ СИМЕОНА И СВЕТОГ САВЕ ОД ДОМЕНІја
друга половина XV века

Кодиколошки ојис

Папир, л. (IV) + 434 + (12), 211 × 138 мм, текст 143 × 95 мм, 19 редова. Непотпуни кодекс, без почетка, завршетка и бројних листова у средини; сачувана су укупно 392 листа првобитног кодекса. Недостају л. 1–22, 24–25, 28–29, 32, 40, 122–123, 145 (са Шафариковим додатком)–147, 189–192, 247–248, 427, 430–431 и 434; на крају је убачено још 12 нефолијираних листова. Прекид у тексту постоји и између л. 34 и 35.

Потпуна књига је имала 55 кватерниона, означена на средини доње маргинале првог листа recto, односно последњег листа verso; Шафарик је обележио накнадно убачени л. 434 као последњи лист 54. свешчице. Данас у целини недостају 1, 2. и 55. свешчица, а изгубљени су и поједини листови из 3, 4, 5, 16, 19, 24, 31 и 54. Постоје две фолијације, обе арапским цифрама. Старија фолијација, можда изведена руком писара Теодосија Хиландарца у XVIII в., није доследна или је испреметана, накнадним довођењем листова у логични

редослед. То се могло десити приликом Шафарикове реконструкције рукописа, када је он извршио и нову фолијацију. Старија фолијација почиње бројем 26 на Шафариковом л. 30, а окончава се садашњим л. 118.

Када је реч о оштећењима, од л. 35 остала је само доња половина, а оштећени су и л. 63, 64, 137, 160, 169, 243 и 379. Постоје и рупице које су направили црви. Судећи према л. 243δ, извесна репарација је могла бити рађена у XVIII в. Хартија је знатно потамнела.

Повез
Из XIX века; чине га дрвене корице пресвучене тамномрким кожом.

Време настапка

Према филигранолошкој датацији М. Гроздановић-Пајић, књига је настала у другој половини XV века.

Писмо и језик

Писмо је полууставно са елементима брзописа.

Језик је српскословенски, са цртама и рашке и ресавске правописне традиције. Рукопис је једнојеров, исписано је само њ. Има примера са вокализацијом полутласника у *a* (м'ножаство, цр(ъ)кав'нїн). После палatalних сугласника чешће се налази непрејотовани вокал (гонитела, крала, спод[о]блень, огловленію, испльнающ, понстинѣ, понежє). Вокал с прејотацијом понегде је исписан и после тврдог консонанта (иже, огмаашаш, им'аш, б(огороди)цје, сүмечонје). Среће се удвајање слова *a* или у групи їн (славаа, стефанаа, странаамъ, шт въстокла къ западъ, съхранитїн), али и удвајање њ у слабом положају (съ вѣншк помошь, огнованїцѧ, оставитъ). Чувају се облици дуала (и коленѣ мон иž'немогоста шт поста).

Сликани украс

Текст је писан црним мастилом. Киноваром су обележана првим једноставна иницијална слова, чија висина незнатно прелази висину текста, као и појединачна заглавља у другој половини рукописа.

На маргини л. 222δ црним и црвеним мастилом извршено је вињета с представом руке која држи украс у виду пупољка.

Садржина

Житије свећој Симеона и Житије свећој Саве од Доментијана. Симеоново житије нема почетак и више листова из средине, док му је крај дописао Шафарик; слично је и са Савиним житијем.

^{23а-145δ}: житије св. Симеона од Доментијана, од места: положоу на морихъ роукъ
его и на рѣкахъ десницъ его ...; прекид иза л. 23δ: ... Си же пр(ѣ)подобнїи о(тъ)цъ нашъ

по истинје пръвѣкѣ вѣрова къ х(ри)с(т)ѹ б(ог)ѹ всѣх, наставак на л. 26а: (...) юшк (?) исплени
бл(а)га, и богоатеши се ...; прекид иза л. 27б: ... они же надеюши се на силоу свою, и събо
шѣ множество, наставак на л. 30а: (...) скомъ възврашьшоу се въ своје вл(а)д(ы)ч(ы)стру
...; прекид иза л. 31б: ... прїнлеж'но пѣки се о немъ яко, наставак на л. 33а: (...) и
оскрѣбѣ, и опечали се, о ѿшьдьствїи въ с(в)етоу гороу любимаго с(ы)на своега ...; пре
кид иза л. 34б: ... яко с(ы)нь ваю любими вама мири съ оставиње, и послѣдова х(ри)с(т)ѹ
наставак на л. 35а: (...) наю. о недолинсл(...)сти, вънѣдаапъ бивши на ма а какъ ли плаче
начнєвѣ ...; прекид иза л. 39б: ... в'сѧ землю ѿс(в)етїи, и пастоуси словѣсниихъ, наставак
на л. 41а: Како б(о)гомоудрїа доброте твои почиудни' се ...; прекид иза л. 121б: ... да
множен множъ слѣзни мол(ь)би мое твоемоу пр(ѣ)подо(...), наставак на л. 124а: по истинѣ
оскрѣбѣ о пагоубе ѿ(ть)частва своега ...; прекид иза л. 144б, у Доментијановом запи-
су: ... Бл(а)говерномъ же краљу нашемъ съ в'сени си, што Шафарик на л. 145а-145б
допуњава према тзв. Карловачком препису (Библиотека Српске патријаршије
89): ми прѣдреченыи м(о)н(а)ст(ы)рь ..., до краја;

148а-433б: житије св. Саве од Доментијана, од места: (...) воѹнїю. Съ богои мъ дъ-
рован'юо єму съврѣстїю ...; прекид иза л. 188б: ... и д(о)гашею правѣд'ное, и бл(а)годатїю
х(ри)с(т)ѹвою, и любо(...), наставак на л. 193а: (...) ждь. яко иже се обрѣтаютъ въходеши,
исходеши, или б(о)га рад'ни...; прекид иза л. 246б: ... прославише б(о)га въ Троици, тво-
рѣ(...), наставак на л. 249а: (...)ла вашего, добрїи образъ вами показав'шаго ...; прекид
иза л. 426б: ... и то сличавъ ц(а)рь прѣбол'шоу жалостъ прїеть и смиренъ воларе его. И в'сн же
иза л. 428а: прокаженни ѿчищаютъ се, и глохъ ... и ишеть ...; прекид
гражда(...), наставак на л. 428а: прокаженни ѿчищаютъ се, и глохъ ... и ишеть ...; наставак на л.
иза л. 429б: ... и въскорѣ оукочиихъ и просто стахъ, и в'съ ဇдравъ ...; наставак на л.
432а: радостни вѣдѣть въ свое ѿт(ь)ч(ь)ство ...; најзад, садашњи ... текс се завршава
речима са л. 433б: ... єже бѣ єму оуготовль тъ, боголюб'ни краљи ... вл(а)д(ы)ч(ы)ствъ, и въ
томъ положише и, чь(...).

Мариналије и зайиси

Писар је дописивао испуштене делове текста на маргиналије појединих листова;

Ia: Шафариков власнички потпис из 1830 (Pawel Josef Šafařík m. p. 1830.);

IIa: налепљени листић са Шафариковим списком недостајућих листова и на-
поменама о животу св. Симеона;

IIIa: налепљени листић с Шафариковим напоменама о животу св. Саве;

IVa: Шафарикове напомене о кодексу;

49б: руком старије фолијације, наведен је извор јеванђељског цитата употре-
бљеног у тексту;

422б: два избледела записа; из једног се може разазнати година (1726);
трагови записа на 428б, 429а и 433б.

Найомене
Једна од рукописних књига које је Шафарик набавио захваљујући Самуилу
Маширевићу (уп. Јухас-Георгиевска 2003, 117).

Изабрана литература

Vašica, Vajs 1957, 210–211, бр. 109; Гроздановић-Пајић 1968, 451, бр. 9; Јухас-Ге-
оргиевска 2003, 112–118; Шафарик 2004, 163–165, бр. 181.

IX F 10 (§ 14)

ХОДОШКИ ЗБОРНИК
прва трећина XV века

Кодиколошки опис

Папир, л. (IV) + 188 + (3), 210 × 142 mm, текст 165 × 90 mm, 26 редова. Тачан број оригиналних листова је 176. Непотпун кодекс, без почетка, завршетка и више листова из средине. Уместо недостајућих листова (1, 8, 9, 128, 129, 131, 140, 146, 181, 184, 185 и 188), Шафарик је убацио листове хартије од којих је л. 1 (почетак садржаја), као и 8–9 (недостајући део Синтагме Матије Властара), лично исписао, док су остали празни. Лист 134 дописан је накнадно.

Двадесетчетири свешчице означене су на средини доње маргине првог листа recto и последњег листа verso. Четири нефолијирана листа на почетку не припадају означеним свешчицама. Изгубљени листови припадали су св. 1 (I и VIII), 2 (I), 16 (VIII), 17 (I и III), 18 (IV), 22 (V и VIII) и 24 (I и IV); св. 24 је бинион. Фолијација је Шафариковска и налази се на л. 187.

Књига је направљена од танке, данас ћеличне хартије. Бројни листови су оштећени, укључујући мање или веће црвје. Листа: 130, 132–133, 135–139, 141–143, 151–153, 163 и 174; оштећени су и неки појединих листова су надомештени приликом реконструкције рукописа. Доњи део спољне маргине л. 110–127 такође је оштећен, али је текст на њима очуван. Рукопис је у прошлости био оправљен mestimично исписаном хартијом, вероватно, из XVI века.

Повез

Из XIX века.